

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ก่อนปี พ.ศ. 2542 การท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย เป็นไปในลักษณะที่คนอินโดนีเซีย และคนมาเลเซียเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่าการที่คนไทยจะเดินทางออกจากประเทศไปท่องเที่ยวยังมาเลเซียหรืออินโดนีเซีย โดยพบว่าช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2533-2541 นักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซียเดินทางมาประเทศไทยเฉลี่ยปีละ 70,009 คน ในขณะที่นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียเดินทางเข้ามาประเทศไทยมากกว่าประมาณ 13 เท่า หรือเฉลี่ยปีละ 901,689 คน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวคนไทยที่เดินทางออกนอกประเทศในช่วง พ.ศ. 2539-2541 ไปยังประเทศอินโดนีเซียมีจำนวนเฉลี่ย 16,777 คนปี และไปยังประเทศมาเลเซียมีจำนวนเฉลี่ย 387,756 คนปี หรือนักท่องเที่ยวคนไทยเดินทางไปมาเลเซียคิดเป็น 24 เท่าของการเดินทางไปประเทศอินโดนีเซีย

ผลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซีย 24 ราย นักท่องเที่ยวคนมาเลเซีย 326 ราย นักท่องเที่ยวคนไทยที่เดินทางไปยังประเทศอินโดนีเซีย 30 ราย และนักท่องเที่ยวคนไทยที่เดินทางไปประเทศมาเลเซีย 144 ราย ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน พ.ศ. 2542 พบว่า

นักท่องเที่ยวนินโดนีเซีย รั้อยละ 87.5 เดินทางมาประเทศไทยโดยค้างคืน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อย รั้อยละ 62.5 มีอายุ 15-34 ปี ประมาณครึ่งหนึ่งยังเป็นโสด เป็นผู้ประกอบวิชาชีพและเป็นเสรีมีน มีรายได้ก่อนหักภาษีเฉลี่ย/ปีน้อยกว่า US\$ 29,999 ส่วนใหญ่เดินทางมาประเทศไทยเพื่อการพักผ่อน ครึ่งหนึ่งมีเพื่อนร่วมเดินทางมาด้วย และรั้อยละ 16.7 มีคู่สมรสมาด้วย โดยพักอยู่ในประเทศไทยเฉลี่ย 3.83 วัน แหล่งแนะนำข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยได้จากบริษัททัวร์มากที่สุด รั้อยละ 29.2 ได้ซื้อบริการจากบริษัทนำเที่ยว โดยระบุว่าสิ่งจูงใจให้มาท่องเที่ยวไทยมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ อาหารอร่อย อรรถาศัยของคนไทย และการจับจ่ายซื้อสินค้า โดยก่อนมาเมืองไทยมีทัศนคติในทางบวกกับการจับจ่ายซื้อสินค้ามากที่สุด รองลงมาเป็นอาหารไทย และอรรถาศัยของคนไทย ตามลำดับ ปัญหาที่นักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซียทั้งหมดเผชิญคือ เรื่องของความไม่ปลอดภัยส่วนบุคคล และส่วนใหญ่ได้ระบุว่า การท่องเที่ยวครั้งนี้มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านการท่องเที่ยว ปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ของคนไทย ฯลฯ ส่วนความรู้สึกประทับใจ นักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซียทั้งหมดประทับใจประเพณีและวัฒนธรรมไทย และเกือบทั้งหมดประทับใจชีวิตราตรี และอาหารไทย รวมทั้งอรรถาศัยคนไทย รองลงมาเป็นเรื่องของการจับจ่ายซื้อสินค้า จุดท่องเที่ยว การท่องเที่ยวราคาถูก และข่าวสารการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซียใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวไทยเฉลี่ย 6,186 บาท/คนวัน โดยใช้จ่ายในรายการซื้อของมากที่สุด รองลงมา

เป็นรายจ่ายค่าบ้านเหิง ค่าอาหารเครื่องดื่ม ค่าที่พัก และค่าท่องเที่ยว ตามลำดับ ทั้งนี้ร้อยละ 62.5 ของนักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซียคาดหวังว่าในอนาคตจะกลับมาท่องเที่ยวไทยอีก

นักท่องเที่ยวคนมาเลเซีย ร้อยละ 91.4 เดินทางมาประเทศไทยโดยค้างคืนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77) เป็นเพศชาย ร้อยละ 59.6 มีอายุระหว่าง 25-44 ปี ประมาณครึ่งหนึ่งยังเป็นโสด เป็นนักบริหาร เป็นเสมียน และประกอบวิชาชีพ ร้อยละ 60.1 มีรายได้ก่อนหักภาษีน้อยกว่า US\$ 19,999/ปี ส่วนใหญ่เดินทางเข้ามาประเทศไทยเพื่อการพักผ่อน ครึ่งหนึ่งมีเพื่อนร่วมเดินทางมาด้วย และร้อยละ 11.3 มีคู่สมรสมาด้วย โดยพักอยู่ในประเทศไทยเฉลี่ย 5.28 วัน แหล่งแนะนำข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยได้รับจากเพื่อนญาติมากที่สุด ร้อยละ 40.5 ของนักท่องเที่ยวคนมาเลเซียซื้อบริการจากบริษัทนำเที่ยว และระบุว่าสิ่งจูงใจให้มาท่องเที่ยวไทยมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การจับจ่ายซื้อสินค้า อาหารอร่อย และชีวิตราตรี ตามลำดับ โดยก่อนมาเมืองไทยมีทัศนคติในทางบวกกับอาหารไทยมากที่สุด รองลงมาเป็นการจับจ่ายซื้อสินค้า และชีวิตราตรี ตามลำดับ ปัญหาที่นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียส่วนใหญ่ระบุ คือ ปัญหาการจราจร ปัญหาการติดต่อสื่อสาร และปัญหามลพิษ ตามลำดับ ส่วนความรู้สึกประทับใจนั้น นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียมากกว่าร้อยละ 70 รู้สึกประทับใจในอาหารไทย ที่พัก การจับจ่ายซื้อสินค้า ชีวิตราตรี ทัศนคติของคนไทย และการท่องเที่ยวราคาถูก ตามลำดับ นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวไทยเฉลี่ย 4,113 บาท/คน/วัน โดยใช้จ่ายเป็นรายการซื้อของมากที่สุด รองลงมาเป็นค่าที่พัก ค่าบ้านเหิง ค่าอาหารเครื่องดื่ม และค่าพาหนะ ตามลำดับ ทั้งนี้ร้อยละ 87.1 ของนักท่องเที่ยวคนมาเลเซียคาดหวังว่าในอนาคตจะกลับมาท่องเที่ยวไทยอีก

จากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความคาดหวังจะกลับมาท่องเที่ยวไทยอีกครั้ง พบว่า นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียคาดหวังจะกลับมาเที่ยวไทยอีกครั้งมากกว่านักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซีย เพศชายคาดหวังมากกว่าเพศหญิง กลุ่มอายุ 45-54 ปีคาดหวังมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ คนโสดคาดหวังมากกว่าคนที่สมรสแล้ว นักท่องเที่ยวที่มาประเทศไทยเพื่อการพักผ่อนจะคาดหวังมากกว่านักท่องเที่ยวที่มาประเทศไทยเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

นักท่องเที่ยวคนไทยไปมาเลเซีย จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย กลุ่มที่ไปประเทศมาเลเซียมากที่สุด (ร้อยละ 38.7) มีอายุระหว่าง 20-24 ปี และส่วนใหญ่เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา กลุ่มนักเรียน/นักศึกษาเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศมาเลเซียมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ประมาณร้อยละ 60.5 ของนักท่องเที่ยวคนไทยที่เดินทางไปมาเลเซียมีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าเดือนละ 29,999 บาท ร้อยละ 70.6 ระบุว่าเดินทางไปมาเลเซียเพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อน และส่วนใหญ่จะเดินทางไปคนเดียว สำหรับผู้ที่ซื้อบริการจากบริษัทนำเที่ยวจะจ่ายเงินเฉลี่ย

5,830 บาท นักท่องเที่ยวคนไทยใช้เวลาในการท่องเที่ยวมาเลเซียเฉลี่ย 5.68 วัน และมีค่าใช้จ่ายในมาเลเซียเฉลี่ย 2,374 บาท/คน/วัน ค่าใช้จ่ายรายการใหญ่เป็นค่าซื้อของ รองลงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและค่าที่พัก ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวคนไทยไปอินโดนีเซีย เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 25-34 ปี และส่วนใหญ่เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ร้อยละ 76.6 เป็นพนักงานบริษัทและประกอบธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้ร้อยละ 60 เป็นผู้มียาได้เฉลี่ย/เดือนต่ำกว่า 29,999 บาท ส่วนใหญ่เดินทางไปอินโดนีเซียเพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อน มากกว่าครึ่งเดินทางไปกับบริษัทนำเที่ยว โดยจ่ายเงินให้บริษัทเฉลี่ย 4,216 บาท เดินทางไปอินโดนีเซียเฉลี่ย 4.43 วัน และมีค่าใช้จ่ายในอินโดนีเซียเฉลี่ย 2,650 บาท/คน/วัน ค่าใช้จ่ายรายการใหญ่เป็นค่าซื้อของ รองลงมาเป็นค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ตามลำดับ

นับตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งประเทศไทยได้ประกาศลอยตัวค่าเงินบาท วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อให้จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งคนอินโดนีเซียและคนมาเลเซีย เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยลดน้อยลง อย่างไรก็ตามจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อครั้งที่มาท่องเที่ยวไทยได้เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวคนไทยที่เดินทางไปประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซียได้ลดจำนวนลงด้วย

ดุลการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับประเทศอินโดนีเซียในปี 2541 ได้เกินดุลคิดเป็นเงิน 1,802 ล้านบาท

ดุลการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียในปี 2541 ได้เกินดุลคิดเป็นเงิน 8,940 ล้านบาท

พยากรณ์ดุลการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับประเทศอินโดนีเซียในปี 2542 จะเกินดุลคิดเป็นเงิน 2,385 ล้านบาท

และพยากรณ์ดุลการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียในปี 2542 จะเกินดุลคิดเป็นเงิน 8,294 ล้านบาท

ข้อเสนอแนะ

ถึงแม้ผลการวิจัยจะพยากรณ์ว่าประเทศไทยมีดุลการท่องเที่ยวระหว่างประเทศเกินดุลกับประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ในปี 2542 แต่ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยจำเป็นต้องมีเงินตราต่างประเทศ เพื่อนำมาแก้ปัญหาวิกฤติการณ์เศรษฐกิจของประเทศ จึงควรมีมาตรการที่เพิ่มยอดดุลการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในพื้นที่ IMT-GT ให้สูงขึ้น เพื่อสามารถช่วยบรรเทาปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทย การเร่งเพิ่มพูนรายได้ด้านการท่องเที่ยวเข้า

ประเทศ ควบคู่กับการชะลอการไหลออกของรายจ่ายด้านการท่องเที่ยว จึงควรใช้มาตรการและนโยบายดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลไทยควรใช้วิธีการทางการทูตและการค้าระหว่างประเทศทุกระดับเกี่ยวกับการกีดกันการค้าเสรี เพื่อให้ประเทศมาเลเซียพิจารณาทบทวนมาตรการคุมเข้มการปริวรรตเงินตราของประเทศมาเลเซีย โดยการห้ามชาวมาเลเซียนำเงินออกนอกประเทศมากกว่า 1,000 ริงกิต (10,000 บาท) ต่อคนต่อครั้ง ประกอบกับรัฐบาลมาเลเซียยังได้เข้มงวดกับการเดินทางออกนอกประเทศของประชาชน โดยการยกเลิกบัตรผ่านแดน (Border pass) สำหรับชาวมาเลเซียที่จะเดินทางเข้ามาประเทศไทย และกำหนดให้ใช้หนังสือเดินทาง (Passport) เพียงอย่างเดียว ที่เริ่มมีผลบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2541 เป็นต้นไป ทำให้นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียประสบความยุ่งยากในการเดินทางเข้าไทยมากขึ้น อันเป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย

2. - เน้นการทำตลาดเฉพาะกลุ่มแทนการทำตลาดครอบคลุมในวงกว้างที่ด้อยซึ่งงบประมาณสูง โดยกำหนดตลาดหลักเป็นมาเลเซียและตลาดรองเป็นอินโดนีเซีย สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่จะดึงให้มาท่องเที่ยวไทยได้แก่

กลุ่มผู้ชาย

กลุ่มวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี

กลุ่มที่ยังเป็นโสด

และกลุ่มที่มีความสนใจพิเศษในอาหารอร่อย สินค้าราคาถูก ชีวิตราตรี

เป็นต้น

3. แม้ว่าค่าเงินของประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียจะอ่อนลงเช่นเดียวกับเงินบาท แต่ประเทศไทยก็ยังมีรายได้เปรียบในด้านความคุ้มค่าเงิน (ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวไทยถูก) เมื่อเปรียบเทียบราคาและคุณภาพกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่สำคัญ ซึ่งยังไม่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจอย่างรุนแรงแบบประเทศแถบเอเชีย อันจะเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียและคนอินโดนีเซียปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการท่องเที่ยวระยะไกล เช่น จากแถบยุโรป อเมริกา (ที่มีความคุ้มค่าเงินในการท่องเที่ยวน้อยกว่าไทย) มาเป็นการท่องเที่ยวระยะใกล้ในประเทศไทยแทน ททท.จึงควรนำจุดด้อยเรื่องการลดค่าของเงินบาท มาเป็นจุดขายเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียและอินโดนีเซีย

4. ให้ ททท. จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักท่องเที่ยวจากตลาดนี้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยเพิ่มขึ้น โดยเน้นประเด็นเกี่ยวกับภาวะเป็นศูนย์กลางแหล่งช้อปปิ้ง อาหารไทยเลิศรส มรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะและวิถีชีวิตไทย และชีวิตราตรีที่สนุกสนาน ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยบวกที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียและอินโดนีเซียสนใจประเทศไทย

5. ใช้กลยุทธ์การจัดทัวร์ฟรีให้แก่นักท่องเที่ยว หรือให้รางวัลแก่นักธุรกิจ เพื่อที่สามารถกระจายข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยออกไปได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซียทราบข้อมูลการท่องเที่ยวไทยจากบริษัทท่องเที่ยว ในขณะที่นักท่องเที่ยวคนมาเลเซียทราบจากเพื่อน/ญาติเป็นแหล่งสำคัญที่กระตุ้นให้เดินทางมาท่องเที่ยวไทย

6. แก้ไขภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของไทย เช่น ปัญหาการหลอกลวงเอาเปรียบนักท่องเที่ยวของร้านจำหน่ายสินค้า การพานักท่องเที่ยวไปซื้อของเพื่อหวังคอมมิชชั่นจากร้านค้า การนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวนอกรายการเพื่อเก็บค่าบริการ (เช่น เช็ทท์ทัวร์ ทัวร์ป่าเพื่อพานักท่องเที่ยวไปทดลองเสพยาเสพติด) รวมทั้งปัญหาไกด์เถื่อน ปัญหาการจราจร ปัญหามลพิษจากขยะ น้ำเสีย โดยเฉพาะปัญหาด้านความปลอดภัยต่อชีวิตของนักท่องเที่ยว

7. ททท. สมาคมโรงแรมไทย และสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว ควรสอดส่องดูแลการขึ้นราคาห้องพักในโรงแรมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยเฉพาะในช่วงเทศกาล เช่น ช่วงสงกรานต์ ปีใหม่ หรือตรุษจีน ที่นักท่องเที่ยวเข้ามาจำนวนมากเกินกว่าจำนวนห้องพักจะรองรับได้ เพื่อไม่ให้บริษัทนำเที่ยวในต่างประเทศมองว่าโรงแรมไทยฉวยโอกาสขึ้นราคาและแอนตี้ไม่ยอมจัดทัวร์มาประเทศไทยอีก

8. มาตรการที่อำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาจับจ่ายในประเทศไทย ควรดำเนินต่อไป ดังเช่น มาตรการขยายระยะเวลาผ่านแดนและระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่ถือเอกสารผ่านแดน จากที่อนุญาตให้เพียง 25 กิโลเมตร นับจากชายแดนภาคใต้ และพำนักได้นาน 7 วัน มาเป็นนับจากชายแดนภาคใต้ถึงกรุงเทพฯ และพำนักได้นาน 30 วัน หรือมาตรการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

9. สนับสนุนให้มีการเพิ่มเที่ยวบินและเส้นทางบินจากประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียเข้าสู่ประเทศไทย

10. รณรงค์ให้คนไทยมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ให้ประชาชนมีความพร้อมและให้การสนับสนุนในการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดีงาม

11. รักษาบรรยากาศความสงบทางการเมืองและทางสังคมของประเทศไทย
12. ทำตลาดเชิงรุกทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติภายใต้ความร่วมมือของรัฐและเอกชน เช่น มีความร่วมมือระหว่างการบินไทยและโรงแรมในไทย ชายตัวเครื่องบินและห้องพักในราคาถูกเป็นพิเศษ ดังเช่นรายการนำเที่ยว Royal Orchid Holiday ของการบินไทย หรือจัดแพคเกจทัวร์ที่แถมการบินฟรี (อาจรวมห้องพักและอาหารด้วย) ภายในประเทศ
13. จัดให้มีกิจกรรมในประเทศไทย ได้แก่ เทศกาลวันสงกรานต์ งานลอยกระทง เทศกาลงานวันผลไม้ไทย ฯลฯ ดังเช่นการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2541 หรือการประชาสัมพันธ์ Amazing Thailand ซึ่งเป็นตัวเสริมต่อการที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามายังประเทศไทย
14. สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี ขอความร่วมมือกับสื่อมวลชนต่างชาติไม่ให้เสนอข่าว หรือสร้างข่าวความวุ่นวายทางการเมือง สังคม หรือความไม่ปลอดภัยแก่ชีวิตของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย - ในลักษณะที่ประโคมข่าวรุนแรงเกินกว่าความเป็นจริง และช่วยแพร่ภาพข่าวในทางบวกเกี่ยวกับประเทศไทย ดังเช่นข่าวเกี่ยวกับการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องเดอะบีชที่มีภาพความสวยงามของอ่าวมาหยาประกอบข่าวของ CNN เป็นต้น
15. เฝ้าระวังคดีให้คนไทยเที่ยวในประเทศไทยให้มากขึ้น ดังมีคำขวัญ “ไทยเที่ยวไทย”
16. ขอความร่วมมือหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ในประเทศไทย มิให้จัดรางวัลการแข่งขันให้แก่ผู้ชนะ ด้วยการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ
17. เฝ้าส่งเสริมและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้ได้มาตรฐานและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น เช่น สร้างถนนหนทางให้เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้สะดวกขึ้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคนไทยเอง ตลอดจนนักท่องเที่ยวคนมาเลเซีย และนักท่องเที่ยวคนอินโดนีเซีย ให้ท่องเที่ยวในประเทศไทย